

Frihed for Regjeringen. Men paa den anden Side vil en Bestemmelse, lydende som her foreslaaet, vistnok ogsaa forhindre, naar ikke saadanne Hensyn ere tilstede, at Vedkommende holdes tilbage paa en lavere Lønning og forhindres i det ham efter Tjenesteløbets naturlig tilkommende Avancement. Under Vædringsforslag Nr. 20 findes de nærmere Bestemmelser, som Flertallet anser det for rigtigst at foreslaa med Hensyn til de nye Postfuldmægtige. De gaa ud paa, at paa et Par Steder, nemlig Helsingør og Kolding, ned sættes de foreslaaede Lønninger for første Postfuldmægtig noget, nemlig fra 1,600 Kr. til 1,400 Kr., og ligeledes ned sættes Lønningerne for første Fuldmægtig i Nykøbing paa Falskær fra 1,400 Kr. til 1,200 Kr. Fremdeles gjenføres for de øvrige Fuldmægtiges Vedkommende den Grund sætning, at, hvor der er to eller flere Fuldmægtige, bliver den yngste Fuldmægtig lønnet med 800 Kr.; hvor der er 3, bliver anden Fuldmægtig lønnet med 1,000 Kr., og hvor der er 4 Fuldmægtige, bliver den tredje Fuldmægtig fra neden af lønnet med 1,200 Kr. Endvidere foreslaas, at paa de mindste Postkontorer af 2den Klasse lønnes eneste Fuldmægtig med 1,000 Kr. Til § 9 har Flertallet, med Undtagelse af et enkelt Medlem, foreslaaet en Vædring i de Bestemmelser, som fra Lovvæsenets Lønningslov ere overførte paa denne Lov med Hensyn til Løstuden. Det vil erindres, at der ved Lovvæsenets Lønningslov blev truffet en ny Ordning af Statstilskudet til Bestillingsmændene, forskjellig fra de af Regjeringen foreslaaede. Der blev vedtaget, at „af Statskassen godskrives Bestillingsmanden et til 5 pCt. af hans Lønning svarende Bølsb, der med Rente og Rentes Rente til 4 pCt. aarlig anvendes til Forsørgelse af vedkommende Bestillingsmand selv. Det saaledes opsparede Bølsb bliver imidlertid inddraget til Fordel for Statskassen, naar Bestillingsmanden opnaar pensionsberettiget Ansættelse, naar han afsædtes af en ham tilregnelig Aarsag eller frivillig udtræder af Statstjenesten, samt naar han dør; dog kan der i sidste Tilfælde, forsaavidt han maatte efterlade sig umyndige Børn, deraf tilstaaes disse Understøttelse til deres fyldte 18de Aar.“ Denne Bestemmelse vil altfaa træde istedetfor de tidligere Bestemmelser angaaende Afkortning til egen Forsørgelse — ikke Afkortning til Enkesørgelse, men til Vedkommende selv og til hans øvrige Efterladte. Det er altfaa ligesom en Bestemmelse, der svarer til Bestemmelserne om Pension for Embedsmændenes Vedkommende, og det vil efter Flertallets Mening ikke være rigtigst at lade denne Ret begynde tidligere end i den Alder, hvor Embedsmænd i Almindelighed antages at faae Afgang til Pension, nemlig med det 25de Aar, ofte meget senere, men det se vi bort fra her. For Postvæsenets Vedkommende er der nu, sammenlignet med Lovvæsenet, den Forskjel, at Folk meget ofte ansættes i en meget ung Alder, hvilket

vil blive Tilfældet i endnu højere Grad, naar de nye Bestemmelser om Postfuldmægtige komme ind i Loven. For Lovvæsenets Vedkommende var der ikke Grund til at være opmærksom paa dette Forhold, da Ansættelser der slet ikke eller saagodt som ikke finde Sted før Vedkommendes 25de Aar. Flertallet finder det som sagt rigtigst her at fastsætte, at Godskrivningen af Statstilskudet ikke maa tage sin Begyndelse, før Vedkommende har fyldt sit 25de Aar, og før indtræder jo heller ikke den nye Pensionsret, der indeholdes i de omtalte Bestemmelser. I § 10 har Regjeringen foreslaaet, at der skal være forbeholdt Officerer og Underofficerer fortrinnsvis Afgang til Postnesterembeder paa indtil 1,500 Kr. Efter de Vædringsforslag, Flertallet har stillet, maa disse 1,500 Kr. ændres til 1,400 Kr., hvad jeg ikke behøver nærmere at opholde mig ved, eftersom det maa betragtes som en nødvendig Konsekvens af disse Vædringsforslag. Endelig har Flertallet ved § 12, der angaar Lovens Krafttræden, foreslaaet, at Loven ikke ubetinget skal træde i Kraft den 1ste April 1881, men først samtidig med en ny Lov om Kontorholdsogdgørelsen for Postvæsenet. For Lovvæsenets Vedkommende har man snarere kunnet se bort derfra, fordi der ikke der skete ret mange Forædringer i Embedernes Antal og Forhold; men for Postvæsenet vil denne Lov medføre saa væsentlige Forædringer, navnlig paa Grund af Oprættelse af Postfuldmægtigposterne, at de gamle Kontorholdsbestemmelser paa ingen Maade kunne betragtes som anvendelige, dersom denne Lov udkommer, og det hverken efter Regjeringens Forslag eller efter Flertallets Forslag, og man har derfor anset det for fornødent at fastsætte, at saadanne to Love bør træde i Kraft samtidig.

Idet jeg nu hermed har gennemgaaet de forskjellige Vædringsforslag, skal jeg tillade mig at gjøre et Spørgsmaal til det øvede Mindretal, nemlig dette: Hvor kan Mindretallet vide, hvad det siger i sin Betænkning, at, dersom Flertallets Forslag vedtages, saa vil dette efter Regjeringens Stilling dertil være ensbetydende med, at Loven ikke vil nyde Fremme? Dette er en Udtalelse, som det i det Hele taget er meget eiendommeligt at sætte ind i en Betænkning, thi Mindretallet kan jo ikke have nogen som helst Kundskab om, hvorledes Regjeringen vil stille sig, dersom dette Thing vil stemme for Flertallets Forslag. Mindretallet kan i det Øieste fra Udvalgets Forædringer med den høitærede Minister have Kundskab om, hvorledes Ministeren var stemt overfor Udvalget med Hensyn til disse Forslag, men hvorledes Regjeringen vil stille sig overfor saadanne Forslag, dersom de komme til at foreligge stabsættede ved en Beslutning fra Thingets Side, derom kan Mindretallet jo ikke have nogen som helst Mening. I det Hele taget forekommer det mig, at den Maade, hvorpaa Mindre-